

Η σημαία για την οποία έδωσα όρκο να υπηρετήσω είναι η ΑΛΗΘΕΙΑ.

Θα της μείνω πάντα πιστός και θα αγωνίζομαι πάντα για το ΦΩΣ και την ΑΛΗΘΕΙΑ.

~~Κυριακός 16/04/1947~~

16/04/1947

Έμαθα πάντα στην ζωή να αγαπώ και να εκτιμώ τους ιδεολόγους αγωνιστές που ξέρουν να αγωνιστούν για ένα ιδανικό, αδιάφορο πιο είναι αυτό, αρκεί να το πιστεύουν. Και ο Γιάννης Δρουσιώτης το πίστευε.

Δύο χρόνια κύλησαν.

Στέκομαι στο ύψος μου;

Νομίζω ναι.

Πάντως όμως κάθε ένας πρέπει να είναι αυστηρός με τον εαυτό του και να εφαρμόζει αυτοέλεγχο για αυτό νομίζω ότι σε πολλούς τομείς έκαμα δίκαια και ειλικρινά το καθήκον μου, θυσιάζοντας κάποτε και την ζωή μου, ενώ σε άλλους τομείς υστέρησα εις ασυγχώρητο βαθμό. Αυτά τα κενά πρέπει να τα συμπληρώσω.

Υπέστημε δοκιμασία αλλά ο θεός μας βοήθησε. Εξήσκησαν τρομεράν πίεση σε εμάς παντός είδους. Πάντως πήραν μαθήματα ελληνικής ψυχής και το ομολόγησαν.

Μιλτιάδης

Επί της επιστολής σας απαντώ τα εξής:

1. Ο ένοπλος αγών θα λήξει μόνο όταν επιτευχθεί συμφωνία
2. Εκεχειρία, με τας αυτάς υποχρεώσεις εκατέρωθεν, δύναται να γίνει κατά την διάρκεια των διαπραγματεύσεων.
3. Διαπραγματεύσεις μόνο με τον Μακάριο δύναται να γίνουν, αφού ούτος αφεθεί ελεύθερος.
4. Η ΕΟΚΑ θα πειθαρχήσει εις πάσαν συμφωνία την οποία θα συνάψει ελεύθερος ο Μακάριος ως εντολοδόχος και ηγέτης των διεκδικούντων την ελευθερίαν των Ελλήνων Κυπρίων.

Αυτοί είναι οι όροι μας.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Διγενής
01/05/1956

Να σε τίμιος στις πολιτικές σου αντιλήψεις που πρέπει να πηγάζουν από την αγάπη προς τον συνάνθρωπο, που συνεπάγεται καλύτερευση της πολιτείας, που σαν άμεση συνέπεια έχει την της πατρίδας μερικά και του κόσμου γενικά την καλύτερευση.

Να γιατί δεν νοιάζομαι αν την γη την ζουν Τούρκοι για Έλληνες, Εβραίοι για Εκείνο που έχει αξία είναι να την ζουν αυτοί που την ποτίζουν με τον ιδρώτα τους και να περπατούν ελεύθεροι πάνω της, διαφεντευτές της, κυρίαρχοι της. Να αναπνέουν περήφανοι τον αέρα της που να 'ναι αέρας δροσιάς, ομορφιάς, λεβεντοσύνης. Όχι πνίκτης

Όμως να αγωνιστεί πρέπει ο καθένας. Να πλάσει ο ίδιος κάτι και με το κορμί, με την καρδιά, με το πνεύμα, με το γέλιο να το χαίρετε.

Όμως για την γη θα σου μιλήσω τώρα. Αγαπητέ. Την γη που κρύβει μέσα της το πιο μεγάλο μυστικό και μαζί το πιο ωραίο. «Την γοητεία που δίνει η δύναμη της ύλης της στο πνεύμα των όντων της». Τίποτε δεν με έδεσε πιο πολύ από τούτον τον δεσμό.

Όλοι πιστεύουμε πως έχουμε δίκαιο. Είτε γιατί βλέπουμε πολύ κοντά σαν άτομα κι όλοι μαζί σαν οικογένεια, σαν ομάδα, σαν λαός, συνειδητά ή ασυνείδητα. Κι αν δεν έχουμε, θα προσπαθήσουμε να βρούμε για να το ταιριάξουμε ύστερα με μια φωνή που πλανιέται μέσα μας και που το λέγουμε συνείδηση, και να δώσουμε στην τελευταία μια νιρβάνα μακαριότητας.

Αν είναι αληθινή για ψεύτικη δεν νοιαζόμαστε. Φτάνει που πιστέψαμε πως... έχουμε δίκαιο. Πιο πέρα όμως από αυτό μια αμφιβολία ταραίζει το ανθρώπινο μυαλό. Τι είναι αυτό που μας κάνει να πιστεύουμε ότι έχουμε δίκαιο; Άραγε η πίστις σε μια ηθική τελειότητα; Και άραγε εκεί οδηγούμαστε σιγά μα σταθεράς

ΟΛΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ... ΔΙΚΑΙΟ